

[E. Friis.]

jeg at gøre et Par Bemærkninger. Lovforslagets § 3, Stk. 2, lyder: „Beskikkelse kan kun meddeles Personer, der har dansk Indfødsret, er fyldt 25 Aar og er vederhæftige og uberygtede“. Dette vil altsaa sige, at disse Stillinger ikke ene er forbeholdt Jurister, men kan gives til andre dertil egnede Personer. Dette vil jeg gerne præcisere. Under Lovforslagets første Behandling her i dette høje Ting udtalte Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng), at det var hans Partis Ønske, at Juristerne ikke blev privilegeret til disse Stillinger, men at man meget gerne vilde se dertil egnede Folk uden for Juristernes Kreds beskikket. Maa jeg tilføje, at ogsaa mit Parti fuldt deler denne Anskuelse, og at vi gerne ser, at der foruden Jurister ogsaa beskikkes andre egnede Personer. Den højtærede Justitsminister har udtalt her i Tinget, at en Eneret for Jurister bliver der efter Lovforslaget ikke. Jeg glæder mig til at se Loven praktiseret efter disse Linier, men jeg haaber, man forstaar, at disse Udtalelser ikke indeholder noget Forsøg paa at forholde vore Jurister nogen naturlig Ret, men der tilstræbes kun at skabe et rimeligt Forhold i Valget af Personer ved disse Beskikkelser.

Den første Ændring i Lovforslaget forekommer i § 7. Denne Ændring blev stillet af hele Landstingsudvalget og tiltraadt af Justitsministeren. Den gaar ud paa, at der i visse Tilfælde kan beskikkes en Fuldmægtig til at fungere som Auktionsleder.

I § 13, Stk. 4, sidste Punktum, forekommer den væsentligste Ændring. I Folketingets Affattelse lød dette Punktum:

„Naar Tilslag gives paa Vilkaar af efterfølgende Approbation, skal dette tydeligt tilkendegives umiddelbart efter Hammerslaget.“

Som Forslaget nu foreligger, lyder dette Punktum:

„Det kan stilles som Betingelse for Bortsalg, at Køberen i det mindste har budt den Pris, som Auktionsrekvirenten forud for Auktionen i en skriftlig Meddelelse til Auktionslederen har stillet som Vilkaar for Bortsalg. Vil Rekvirenten gøre Brug af denne Bestemmelse, maa han oplyse, at den forlangte Mindstepris ikke er opnaaet, og der maa da ikke gives Ham-

merslag. Rekvirenten bestemmer selv, hvorvidt han vil oplyse Mindsteprisens Størrelse. Naar Hammerslag er meddelt, er Sælgeren bundet ved Salget, for saa vidt Auktionskøberen paa sin Side opfylder Vilkaarene. Salg under Forbehold af Godkendelse efter Hammerslagets Meddelelse maa ikke finde Sted.“

Denne i en lidt indviklet Affattelse givne Bestemmelse er dog særdeles brugbar, idet den giver en Ordning af det samme Forhold, som fik sit Udtryk i Folketingets Forslag, om end paa en anden Maade. Som Forslaget nu lyder, er Hammerslaget det afgørende; gives der Hammerslag paa et Bud, er saavel Sælger som Køber forpligtet. Flertallet i Landstinget har ment, at denne Form var den mest rationelle, og henviser til, at den allerede benytttes overalt uden for København.

Den sidste Ændring findes i § 22, hvor Datoen for Lovens Ikrafttræden forandres fra 1. April til 1. Juni.

Ved Lovens anden Behandling i det andet høje Ting oplyste Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Rytter — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad han sagde:

„Under et Samraad med Ministeren er desuden et Spørgsmaal berørt, nemlig Spørgsmaalet om Storkøbenhavn som een Auktionskreds. Udvalget ønsker, at Storkøbenhavn bliver betragtet som een Auktionskreds, og Ministeren har tiltraadt denne Anskuelse. Man har ment, at Hensynet til Konkurrencen nødvendiggjorde, at der eventuelt kom flere Auktionsholdere, men at praktiske Hensyn taler for, at Storkøbenhavn bliver een Auktionskreds.“

Jeg har ment, at det kunde have sin Interesse for det høje Ting ved denne Lejlighed at blive bekendt med denne Udtalelse, og skal da sluttelig paa hele Udvalgets Vegne indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.